

GENESIS

ഉല്പത്തി പുസ്തകം

1 ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും
2 സൃഷ്ടിച്ചു. ഭൂമി പാഴായും ശൂന്യമായും ഇര
ന്നു; ആഴത്തിന്മീതെ ഇരുൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു വെള്ളത്തിൻ മീ
3 തെ പരിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വെളിച്ചം
ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; വെളിച്ചം
4 ഉണ്ടായി. വെളിച്ചം നല്ലതു എന്നു ദൈവം
കണ്ടു; ദൈവം വെളിച്ചവും ഇരുളും തമ്മിൽ
5 വേർപിരിച്ചു. ദൈവം വെളിച്ചത്തിന്നു പ
6 കൽ എന്നും ഇരുളിന്നു രാത്രി എന്നും പേരിട്ടു.
സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, ഒന്നാം ദിവസം.
7 ദൈവം വെള്ളങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഒരു വിതാ
ന്നം ഉണ്ടാക്കട്ടെ; അതു വെള്ളത്തിന്നും വെള്ള
ത്തിന്നും തമ്മിൽ വേർപിരിവായിരിക്കട്ടെ
8 എന്നു കല്പിച്ചു. വിതാനം ഉണ്ടാക്കിട്ടു ദൈവം
വിതാനത്തിൻ കീഴുള്ള വെള്ളവും വിതാന
ത്തിൻ മീതെയുള്ള വെള്ളവും തമ്മിൽ വേർ
9 പിരിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. ദൈവം
വിതാനത്തിന്നു ആകാശം എന്നു പേരിട്ടു.
സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, രണ്ടാം ദിവസം.
10 ദൈവം ആകാശത്തിൻ കീഴുള്ള വെള്ളം
ഒരു സ്ഥലത്തു കൂടട്ടെ; ഉണക്കിയ നിലം കാ
11 ന്നട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു.
12 ഉണക്കിയ നിലത്തിന്നു ദൈവം ഭൂമി എന്നും
വെള്ളത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിന്നു സമുദ്രം എന്നും
13 പേരിട്ടു; നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു. ഭൂമി
യിൽനിന്നു പുല്ലു വിതുമ്പു സസ്യങ്ങളും ഭൂമി
യിൽ അതു തരം വിതുമ്പു ഫലം കായിക്കുന്ന
14 പൂക്കുങ്ങളും മുളച്ചുവരട്ടെ എന്നു ദൈവം
കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. ഭൂമിയിൽ
നിന്നു പുല്ലും അതു തരം വിതുമ്പു ഫലം
കായിക്കുന്ന പൂക്കുങ്ങളും മുളച്ചുവന്നു; നല്ലതു
15 എന്നു ദൈവം കണ്ടു. സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സു
മായി, മൂന്നാം ദിവസം.
16 പകലും രാവും തമ്മിൽ വേർപിരിവാനു
ആകാശവിതാനത്തിൽ വെളിച്ചങ്ങൾ ഉണ്ടാ

കട്ടെ; അവ ആടയാളങ്ങളായും കാലാ, ദിവ
സം, സംവത്സരം എന്നിവ തിരിച്ചറിവാനായും
17 ജന്തുക്കളെ; ഭൂമിയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചാൻ ആകാ
ശവിതാനത്തിൽ അവ വെളിച്ചങ്ങളായിരി
ക്കട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭ
18 വിച്ചു. പകൽ വാഴേണ്ടതിന്നു വലിപ്പമേ
റിയ വെളിച്ചവും രാത്രി വാഴേണ്ടതിന്നു വലി
പ്പം കുറഞ്ഞ വെളിച്ചവും ആയി രണ്ടു വലിയ
വെളിച്ചങ്ങളെ ദൈവം ഉണ്ടാക്കി, നക്ഷത്ര
ങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കി. ഭൂമിയെ പ്രകാശിപ്പി
19 പ്പാനും പകലും രാത്രിയും വാഴുവാനും വെളി
ച്ചതെയും ഇരുളിനെയും തമ്മിൽ വേർപിരി
പ്പാനുമായി ദൈവം അവയെ ആകാശവി
20 താനത്തിൽ നിർത്തി; നല്ലതു എന്നു ദൈവം
കണ്ടു. സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, നാലാം
ദിവസം.
വെള്ളത്തിൽ ജലജന്തുക്കൾ കൂട്ടമായി ജനി
21 ക്കട്ടെ; ഭൂമിയുടെ മീതെ ആകാശവിതാന
ത്തിൽ പറവജാതി പറക്കട്ടെ എന്നു ദൈവം
കല്പിച്ചു. ദൈവം വലിയ തിരിംഗവങ്ങളെ
22 യും വെള്ളത്തിൽ കൂട്ടമായി ജനിച്ച ചരിക്കുന്ന
അത്തതുതരം ജീവജന്തുക്കളെയും അത്തതു തരം
പറവജാതിയെയും സൃഷ്ടിച്ചു; നല്ലതു എന്നു
ദൈവം കണ്ടു. നിങ്ങൾ വലിച്ചു പെരുകി
23 സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തിൽ നിറവിൻ; പറ
വജാതി ഭൂമിയിൽ പെരുകട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു
ദൈവം അവയെ അനുഗ്രഹിച്ചു. സന്ധ്യ
24 യായി ഉഷസ്സുമായി, അഞ്ചാം ദിവസം.
അത്തതുതരം കന്നുകാലി, ഇഴജാതി, കാട്ടു
25 മൃഗം ഇങ്ങനെ അത്തതു തരം ജീവജന്തുക്കൾ
ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉളവാക്കട്ടെ എന്നു ദൈവം
കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. ഇങ്ങനെ
26 ദൈവം അത്തതു തരം കാട്ടുമൃഗങ്ങളെയും അ
ത്തതു തരം കന്നുകാലികളെയും അത്തതു തരം
ഭൂമിജന്തുക്കളെയും ഉണ്ടാക്കി; നല്ലതു എന്നു
ദൈവം കണ്ടു. അന്നന്തരം ദൈവം: നാം 26

നമുടെ സ്വരൂപത്തിൽ നമുടെ സാദൃശ്യ പ്രകാരം മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുക; അവർ സമുദ്രത്തിലുള്ള മത്സ്യത്തിനേലും ആകാശത്തിലുള്ള പറവുജാതിയിനേലും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും സമ്പൂർണ്ണമായിട്ടുമാത്രം ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായെന്നു ഊഹിക്കുന്നതിനേലും വാഴേണ്ട എന്നു കല്പിച്ചു.

27 ഇങ്ങനെ ദൈവം തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു, ആണ്ഡം പെണ്ണായി അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു. ദൈവം അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു: നിങ്ങൾ സന്താനപുഷ്പിയുള്ളവരായി പെരുകി ഭൂമിയിൽ നിറഞ്ഞു. അതിനെ അടക്കി സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യത്തിനേലും ആകാശത്തിലെ പറവുജാതിയിനേലും സകലഭക്ഷണത്തിനേലും വാഴുവിൻ.

29 എന്നു അവരോടു കല്പിച്ചു. ഭൂമിയിൽ എങ്ങും വിത്തുള്ള സസ്യങ്ങളും വൃക്ഷത്തിന്റെ വിത്തുള്ള ഫലം കായ്ക്കുന്ന സകലവൃക്ഷങ്ങളും ഇതും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു; അവ നിങ്ങൾക്കു ആഹാരമായിരിക്കട്ടെ; ഭൂമിയിലെ സകലമൃഗങ്ങൾക്കും ആകാശത്തിലെ എല്ലാ പറവുകൾക്കും ഭൂമിയിൽ ചരിക്കുന്ന സകല ഭക്ഷണങ്ങൾക്കും ആഹാരമായിട്ടു പച്ചസസ്യം ഒക്കെയും ഞാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു.

31 വിച്ചു. താൻ ഉണ്ടാക്കിയതിന്റെ ഒക്കെയും ദൈവം നോക്കി, അതു എത്രയും നല്ലതു എന്നു കണ്ടു. സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, ആറാം ദിവസം.

2 ഇങ്ങനെ ആകാശവും ഭൂമിയും അവയിലുള്ള ചെറുചരങ്ങൾക്കെയും തികഞ്ഞു.

2 താൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി ഒക്കെയും ദൈവം നീന്തശേഷം താൻ ചെയ്ത സകലപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും ഏഴാം ദിവസം നിവൃത്തനായി.

3 താൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ സകലപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും അന്നു നിവൃത്തനായതുകൊണ്ടു ദൈവം ഏഴാം ദിവസത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ശുഭ്രീകരിച്ചു.

4 യഹോവായായ ദൈവം ഭൂമിയും ആകാശവും സൃഷ്ടിച്ച നാളിൽ ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ഉല്പത്തിവിവരം: വയലിലെ ചെടി മേന്മ അതുവരെ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; വയലിലെ സസ്യം ഒന്നും മുളച്ചിരുന്നില്ല. യഹോവായായ ദൈവം ഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്യിച്ചിരുന്നില്ല; നിലത്തു വേല ചെമ്പ്താൻ മനുഷ്യനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭൂമിയിൽനിന്നു മഞ്ഞു പൊങ്ങി, നിലം ഒക്കെയും നിറഞ്ഞു. യഹോവായായ ദൈവം നിലത്തെ പൊടിക്കൊണ്ടു മനുഷ്യനെ നിർമ്മിച്ചിട്ടു അവന്റെ മേൽക്കൽ ജീവശാസം ഉറപ്പി, മനുഷ്യൻ ജീവനുള്ള ദേവിയായി തീർന്നു. അന്നുതന്നെ യഹോവായായ ദൈവം കിഴക്കു ഏതെ

നീൽ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി, താൻ സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യനെ അവിടെ ആക്കി. കാണാൻ ഭംഗിയുള്ളതും തിന്മാൻ നല്ല ഫലമുള്ളതുമായ കാരോ വൃക്ഷങ്ങളും തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിൽ ജീവവൃക്ഷവും നന്മിനകമുള്ളതുമായ അറിവിന്റെ വൃക്ഷവും യഹോവായായ ദൈവം നിലത്തുനിന്നു മുളപ്പിച്ചു. തോട്ടം നന്നെപ്പാൻ ഒരു നദി ഏതെങ്കിലും പുറപ്പെട്ടു; അതു അവിടെനിന്നു നാലു ശാഖയായി പിരിഞ്ഞു. ഒന്നാമത്തേതിന്നു പീരോൻ എന്ന പേർ; അതു ഹവിലാദേശമൊക്കെയും ചുറ്റുന്നു; അവിടെ പൊന്നാണ്ടു. ആ ദേശത്തിലെ പൊന്നു മേത്തരമാകുന്നു; അവിടെ ഗുല്ല്യവും ഗോമേദകവും ഉണ്ടു. രണ്ടാം നദിക്കു ഗീഹോൻ എന്ന പേർ; അതു കൂഷാദേശമൊക്കെയും ചുറ്റുന്നു. മൂന്നാം നദിക്കു ഫിദുപ്പർ എന്ന പേർ; അതു അസൂരിന്നു കിഴക്കോട്ടു ഒഴുകുന്നു; നാലാം നദി ഫ്രാത്ത് ആകുന്നു. യഹോവായായ ദൈവം മനുഷ്യനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി ഏതെങ്കിലും തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്യാൻ അതിനെ കാപ്പാരം അവിടെ ആക്കി. യഹോവായായ ദൈവം മനുഷ്യനോടു കല്പിച്ചതു ഏതെന്നാൽ: തോട്ടത്തിലെ സകലവൃക്ഷങ്ങളുടെയും ഫലം നിനക്കു ഇഷ്ടംപോലെ തിന്നാം. എന്നാൽ നന്മിനകമുള്ളതൊഴിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൽ ഫലം തിന്നരുതു; തിന്നുന്ന നാളിൽ നീ മരിക്കും.

അന്നുതന്നെ യഹോവായായ ദൈവം: മനുഷ്യൻ ഏതെന്നായിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല; ഞാൻ അവനെ തക്കതായൊരു തൂണു ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു; യഹോവായായ ദൈവം ഭൂമിയിലെ സകലമൃഗങ്ങളെയും ആകാശത്തിലെ എല്ലാ പറവുകളെയും നിലത്തുനിന്നു നിർമ്മിച്ചിട്ടു മനുഷ്യൻ അവയെ എന്തുപേരിടുമെന്നു കാണാൻ അവന്റെ മുമ്പിൽ വരുത്തി; സകലജീവജന്തുക്കൾക്കും മനുഷ്യൻ ഇട്ടതു അവയെക്കു പേരായി; മനുഷ്യൻ എല്ലാ കന്നുകാലികൾക്കും ആകാശത്തിലെ പറവുകൾക്കും എല്ലാ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കും പേരിട്ടു; എങ്കിലും മനുഷ്യനു തക്കതായൊരു തൂണു കണ്ടു കിട്ടിയില്ല. ആകയാൽ യഹോവായായ ദൈവം മനുഷ്യനെ ഒരു ശാഡാനിദ വരുത്തി; അവൻ ഉറങ്ങിയപ്പോൾ അവന്റെ വാരിയെല്ലുകളിൽ ഒന്നു എടുത്തു അതിന്നു പകരം മാംസം പിടിപ്പിച്ചു. യഹോവായായ ദൈവം മനുഷ്യനിൽനിന്നു എടുത്ത വാരിയെല്ലിനെ ഒരു സ്ത്രീയാക്കി, അവളെ മനുഷ്യന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ: ഇതു ഇപ്പോൾ എന്റെ അസ്ഥിയിൽനിന്നു അസ്ഥിയും എന്റെ മാംസത്തിൽനിന്നു മാംസവും ആകുന്നു. ഇവളെ നന്നെനിന്നു എടുത്തിരിക്കയാൽ ഇവർക്കു നാനാ എന്നു

24 പേരാകും എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു വൃശ്ചകൻ അപ്പൂനെയും അമ്മയെയും വിട്ടുപിരിഞ്ഞു ഭാര്യയോടു പററിച്ചേരും; അവർ ഏക
25 ദേഹമായി തീരും. മനുഷ്യനും ഭാര്യയും ഇരുവരും നഗ്നരായിരുന്നു; അവർക്കു നാണം തോന്നിയില്ലാതെ.

3 യഹോവയായ ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയ എല്ലാ കാടുകളെയും ജന്തുക്കളെയും പാമ്പു കൊശലത്തേറിയതായിരുന്നു. അതു സ്ത്രീയോടു: തോട്ടത്തിലെ യാതൊരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലവും നിങ്ങൾ തിന്നരുതെന്നു ദൈവം വാസുവയായി
2 കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. സ്ത്രീ പാമ്പിനോടു: തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലം ഞങ്ങൾക്കു തിന്നാം; എന്നാൽ നിങ്ങൾ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിലുള്ള വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം തിന്നരുതു, തൊടുകയും അരുതു എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ
4 എന്നു പറഞ്ഞു. പാമ്പു സ്ത്രീയോടു: നിങ്ങൾ മരിക്കയില്ല നിശ്ചയം; അതു തിന്നുന്ന നാളിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു തുറക്കയും നിങ്ങൾ നന്മ നിറയെ അറിയുന്നവരായി ദൈവത്തെപ്പോലെ ആകയും ചെയ്യും എന്നു ദൈവം അറിവു
6 യുനെ എന്നു പറഞ്ഞു. ആ വൃക്ഷഫലം തിന്നാൻ നല്ലതും കാണാൻ ഭാഗ്യമുള്ളതും ഞാനും പ്രാവീണ്യം കാര്യവും എന്നു സ്ത്രീ കണ്ടു ഫലം പറിച്ചു തിന്നു ഭർത്താവിനും കൊടുത്തു;
7 അവനും തിന്നു. ഉടനെ ഇരുവരുടെയും കണ്ണു തുറന്നു തങ്ങൾ നഗ്നരെന്നു അറിഞ്ഞു. അത്തിയില കൂട്ടിത്തൂണി തങ്ങൾക്കു അന്ധരായ
8 ഉണ്ടാക്കി. വെയിലാറിയപ്പോൾ യഹോവയായ ദൈവം തോട്ടത്തിൽ നടക്കുന്ന ഒരു അമ്പർ കേട്ടു; മനുഷ്യനും ഭാര്യയും യഹോവയായ ദൈവം തങ്ങളെ കാണാതിരിപ്പാൻ തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒളിച്ചു.
9 യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനെ വിളിച്ചു: നീ എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു. തോട്ടത്തിൽ നിന്റെ ഒരു കേട്ടിട്ടു ഞാൻ നഗ്നനാകുകൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു ഒളിച്ചു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
11 നീ നഗ്നനെന്നു നിനോടു ആർ പറഞ്ഞു? തിന്നരുതെന്നു ഞാൻ നിനോടു കല്പിച്ച വൃക്ഷഫലം നീ തിന്നുമോ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. അതിന്നു മനുഷ്യൻ: എന്നോടു കൂടെ ഇരിപ്പാൻ നീ തന്നിട്ടുള്ള സ്ത്രീ വൃക്ഷഫലം തന്നു; ഞാൻ തിന്നുകയും ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു.
13 യഹോവയായ ദൈവം സ്ത്രീയോടു: നീ ഇതു ചെയ്തതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: പാമ്പു എന്നു വഞ്ചിച്ചു; ഞാൻ തിന്നുപോയി എന്നു സ്ത്രീ പറഞ്ഞു. യഹോവയായ ദൈവം പാമ്പിനോടു കല്പിച്ചതു: നീ ഇതു ചെയ്തുകൊണ്ടു എല്ലാ കന്നുകാലികളിലും എല്ലാ കാട്ടുമൃഗങ്ങളിലുംവെച്ചു നീ ശപഥിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നീ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിച്ചു നിന്റെ ആയുഷ്ശാല

മൊക്കെയും പൊടി തിന്നും. ഞാൻ നിനക്കും സ്ത്രീക്കും നിന്റെ നന്മതിക്കും അവരുടെ നന്മതിക്കും തമ്മിൽ ശത്രുത്വം ഉണ്ടാക്കും. അവൻ നിന്റെ തല തകർക്കും; നീ അവന്റെ കഴിക്കാൻ തക്കതും. സ്ത്രീയോടു കല്പിച്ചതു: 16 ഞാൻ നിനക്കു കഷ്ടവും ഗർഭധാരണവും ഹൃദയം വലിപ്പിക്കും; നീ വേദനയോടെ മക്കളെ പ്രസവിക്കും; നിന്റെ ആഗ്രഹം നിന്റെ ഭർത്താവിനോടു ഔരുകും; അവൻ നിന്നെ ഭരിക്കും. മനുഷ്യനോടു കല്പിച്ചതോ: 17 നീ നിന്റെ ഭാര്യയുടെ വാക്കു അനുസരിക്കയും തിന്നരുതെന്നു ഞാൻ കല്പിച്ച വൃക്ഷഫലം തിന്നുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു നിന്റെ നിമിത്തം ഭൂമി ശപഥിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിന്റെ ആയുഷ്ശാലമൊക്കെയും നീ കഷ്ടതയോടെ അതിൽനിന്നു അഹോവൃത്തി കഴിക്കും. 18 മറ്റും പറക്കാരയും നിനക്കു അതിൽനിന്നു മറ്റുമുള്ളതും; വയലിലെ നസ്യം നിനക്കു ആഹാരംകൊണ്ടു നിലത്തുനിന്നു റിന്നെ എടുത്തിരിക്കുന്നു; അതിൽ തിരികെ ചേരുമ്പോളും മൂലത്തെ വിയപ്പോടെ നീ ഉപജീവനം കഴിക്കും; നീ പൊടിയാകുന്നു, പൊടിയിൽ തിരികെ ചേരും. മനുഷ്യൻ തന്റെ ഭാര്യയെ ഹവ്വ എന്നു പേരിട്ടു. അവൾ ജീവനുള്ളവയെല്ലാം മാതാവല്ലോ. യഹോവയായ ദൈവം ആദാമിനും 21 അവന്റെ ഭാര്യയെക്കും തോൽക്കൊണ്ടു ഉടുപ്പിച്ചു. ഉണ്ടാക്കി അവനെ ഉടുപ്പിച്ചു.

യഹോവയായ ദൈവം: മനുഷ്യൻ നന്മ 22 തിരക്കളെ അറിവാൻ തക്കവണ്ണം നമ്മിൽ കരുത്തനെപ്പോലെ ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ അവൻ കൈനീട്ടി ജീവവൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലംകൂടെ പറിച്ചു തിന്നു എന്നേക്കും ജീവിപ്പാൻ സംഗതി വരരുതു എന്നു കല്പിച്ചു. അവനെ എടുത്തിരുന്ന നിലത്തു കൂടി ചെ 23 യേറേതെന്നു യഹോവയായ ദൈവം അവനെ ഏതെങ്കിലും തോട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി. ഇങ്ങനെ അവൻ മനുഷ്യനെ ഇറക്കിക്കള 24 ണ്തു; ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിങ്കലേക്കുള്ള വഴി കാപ്പാൻ അവൻ ഏതെങ്കിലും തോട്ടത്തിന്നു കീഴെ കെട്ടുണ്ടാക്കിയ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാളിന്റെ ജാലയുമായി നിർത്തി.

THE HOLY BIBLE

in

Malayalam (Q.V)

57 Leather binding

ISBN 962 327 112 3

Printed in Seoul, Korea

57 - 3M - 1992

Published by

United Bible Societies

Asia-Pacific Regional Centre

Hong Kong